

свѣтовѣ, теглилъ тяжниж-тж на тыя ядры тѣла, открываль законы-ты и измѣрваль скорость-тж на движеніе-то на свѣта, той броилъ себе „за одно дѣтенце, кое-то си играе на камычета край брѣга на безпрѣдѣлно-то море на вселеннѣж.“ А въ всичко, что му ся вдавало да открье, той припознаваль помощь-тж на Създателя, кой-то е источникъ на всякж истинж. Въ 1692 л. умь-ть му малко ослабнжль и побръкаль ся по слѣдствіе на единъ пожаръ, кой-то довршилъ еднж чясть отъ книжниж-тж му, и отъ много напруганіе на духа; нъ испослѣ ся оправиль и на глжбокж старость Нютонъ былъ като момче по живость на ума и на чувство-то си. Най-сѣтнѣ пристигнжль смрътнѣй чясъ и великѣй мжж быде повыканъ при Тогова, чіе-то имя той смышляваль така чясто и всякога съ благоговѣніе. Нютонъ починаль въ 1728 лѣто, на 84 годишенъ възраст, кога-то былъ заловень да изучи Божіе-то слово.

I. Г.

ЧЕСТЬ, СЛАВА И ЛЮБОВЬ.

Историческѣй анегдошъ.

Една отъ чловѣчески-ты страсти е *слава-ша*; тя, кога-то ж гони чловѣкъ, обръща ся на славолубіе, кое-то ако не бжде придружено съ честь става много пакостно и врѣдително на общество-то. Да ся въскачва чловѣкъ честно до непристжнны-ты стани на славж-тж, то е и ще бжде похвално и достойно за подражаніе; нъ кога-то нѣкой лудѣ за славж до толкова, что-то ся връга и лѣти камъ неж безчестно и безнѣравствено, то общество-то осжда и трѣбува да осжда и да прѣзира такъвъ славолубецъ. Слѣдуща-та малка приказка потврждава че е истина това что казахмы; у неж слава-та и любовь-та еж посрѣщяжты съ честь-тж, и е показано какъ тая послѣдня-та имъ надвила.

Въ 1812 у голѣмж-тж Наполеоновж войскж, побѣденж въ Россіж отъ гладъ, студъ и непріятели, намираль ся и нѣкой си младъ момѣкъ по имя Рихардъ отъ едно село кждѣ Рошень; той служиль въ Французскж-тж войскж еще отъ врѣмя на Републикж-тж и послѣ ся намѣриль и съучаство-